

Істинна любов панує в істинних сім'ях

Незалежно від того, наскільки чоловік і жінка любитимуть одне одного, щаслива родина може стати цілісною, тільки коли в ній є батьки, котрі виступають захисним бар'єром, і діти, яких вони плекають. Коли сім'я захищена, вона стає місцем, де оселяється щастя. Хоч би якою успішною в суспільстві була людина, варто цьому захисному бар'єру сім'ї зруйнуватися, вона зазнає невдачі.

Любов живе в серці, яке жертвує всім заради іншого. Основою батьківської любові є істинна любов, саме тому батьки готові віддати все своїм дітям і, навіть віддавши, хочуть давати знову і знову. Люблячі батьки навіть не пам'ятають, що вони віддали своїм дітям. Жоден із батьків не рахує витрат на взуття та одяг, придбаний для дитини, і не каже: «Ось скільки я витратив на тебе». Натомість батьки, віддавши все що мають, кажуть: «Я хотів би дати тобі ще більше, але більше в мене немає».

У дитинстві я був разом із батьком, коли він доглядав за бджолиними сім'ями, тому бачив, як поводитися бджоли. Коли бджола, що літає по квітнику, відчувала пахощі квітки, вона сідала на неї, міцно поставивши лапки. Потім вона засовувала хоботок глибоко у квітку, щоб висмокстати нектар, так, що її зад стирчав догори. Якби ви схопили бджолу за її черевце, вона б усе одно не відпустила квітку. Навіть ризикуючи життям, вона б трималася за неї.

Любов батьків, які плекають сім'ю, схожа на прив'язану до квітки медоносну бджолу. Батьки навіть готові пожертвувати власним життям, але ніколи не перестануть любити своїх дітей. Навіть присвятивши своє життя дитині, батьки забудуть про це і будуть готові присвятити його знов. Це і є істинна батьківська любов. Яким би довгим або небезпечним

не був шлях, батьки пройдуть його із задоволенням. Батьківська любов — найвеличніша любов у світі.

Навіть людина, яка живе в чудовому будинку та їсть екзотичні продукти з гір і океанів, відчуватиме порожнечу в душі за відсутності батьків. Душу людини, яка виросла без батьківської любові, заповнюють самотність і порожнеча, яку немає чим заповнити. Сім'я — це місце, де ми отримуємо істинну любов і вчимося істинної любові. Якщо в дитинстві ми не отримали істинної любові, ми все життя прагнемо її і відчуваємо емоційний біль. Ба більше, ми не можемо засвоїти високих моральних обов'язків, які нам потрібно виконати перед сім'єю та суспільством. Істинна любов — це чеснота, якої не можна навчитися ніде, крім сім'ї.

Істинна сім'я — це місце, де люблячі чоловік і дружина живуть одне заради одного, немов вони батько, мати, брат або сестра. Це місце, де чоловік любить свою дружину, як він любить Бога, а дружина поважає свого чоловіка, як вона поважає Бога. Хай би з якими труднощами ми зіткнулися, ми не можемо відмовитися від своїх братів чи сестер. Так само, як і не можемо кинути матір. Тож немає місця самому поняттю «розлучення». Чоловік також займає положення батька і старшого брата щодо дружини. Подібно до того, як дружина ніколи не може покинути свого батька чи старшого брата, вона ніколи не може покинути свого чоловіка. Так само й чоловік ніколи не може покинути свою дружину. В істинній сім'ї кожен із подружжя визнає абсолютну цінність партнера. Навіть якщо чоловік і дружина вихідці з різних рас або культур, варто їм, отримавши Божу любов, створити сім'ю, між дітьми все одно не буде конфліктів культур. Їхні діти любитимуть і цінуватимуть культуру і традиції як країни матері, так і країни батька, так само, як вони люблять обох батьків. Конфлікти в мультикультурних сім'ях вирішуються не тому, що вони отримали якісь особливі знання, а тому, що в цих сім'ях батьки виховують своїх дітей з істинною любов'ю. Любов батьків просякає до нутра дітей і стає тим добрим, яке дозволяє дітям прийняти країну своєї матері та країну батька як єдине ціле і стати видатними громадянами світу.

Сім'я — це школа, де вчать і вчаться любові до людства. Коли діти, яких

батьки оточили теплом любові, підуть у світ, вони піклуватимуться про людей у скруті так, як навчилися вдома. Люди, виховані в любові до власних братів і сестер, у суспільстві потурбуються про ближніх. У кожній людині, яку вони зустрічатимуть на своєму шляху, вони бачитимуть члена їхньої родини. Шлях до істинної сім'ї починається в серці любові, коли ми ставимося до незнайомців як до рідних, ділячись усім із ними.

Ще одна причина важливості сім'ї полягає в тому, що вона розширюється на весь світ. Істинна сім'я — це основа формування істинного суспільства, істинної нації та істинного світу. Це відправна точка, з якої починається мир у світі й Боже Царство. Батьки працюватимуть заради своїх дітей, доки їхні кістки не розплавляться. Однак вони працюють не лише для того, щоб нагодувати дітей. Людина, чия душа переповнена любов'ю, здатна працювати й задля інших, і заради Бога.

Сім'я — це місце, де ми отримуємо стільки любові, що вона виливається з наших сердець. Сім'я — це оточення, яке створює захист для її членів, але вона не перешкоджає любові вийти назовні. Насправді любов із сім'ї має передаватися суспільству. Скільки б любові не виливалося, любов у родині ніколи не згасне, адже вона надходить від Бога. Божа любов бездонна, скільки б ми не копали, ми не побачимо дна. Любов, як чиста джерельна вода, чим більше ми копаємо, тим більше її виривається назовні. Людина, вихована в цій любові, житиме істинним життям.